

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **G & C Pacific, a. s.**, se sídlem v Oslavanech, Zámek 1, zast. JUDr. Kateřinou Tomkovou, advokátkou se sídlem v Brně, Lesnická 52, proti žalovanému **Finančnímu úřadu Brno III**, se sídlem v Brně, Šumavská 31, v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu, o návrhu žalobce na vyloučení soudce JUDr. Jana Šanci z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Ca 182/2007,

t a k t o :

Soudce JUDr. Jan Šanca **n e n í** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Ca 182/2007.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 3. 10. 2006 a doplněnou dne 20. 7. 2007 (po předcházejícím zrušení usnesení KS v Brně č. j. 30 Ca 187/2006 - 24 ze dne 27. 2. 2006 rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Ans 3/2007 - 55 ze dne 19. 6. 2007) se žalobce domáhá aby krajský soud vydal rozsudek, kterým je Česká republika - Finanční úřad Brno III povinen převést na účet žalobce nadměrný odpočet DPH za měsíc duben 2006 ve výši 3 635 030 Kč a dále pak jako náhradu škody za nevyplacení nadměrného odpočtu DPH v řádném termínu od 26. 6. 2006 do 23. 7. 2007 částku 3 782 964 Kč ke dni 23. 3. 2007 a 10 008 Kč za každý den do zaplacení. Dále je žalobcem navrhována náhrada nákladů řízení ve výši 2000 Kč a náhrada nákladů právního zastoupení ve výši 185 660 Kč a DPH splatná do tří dnů po právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně. Podáním ze dne 20. 7. 2007 namítl žalobce podjatost vůči soudci JUDr. Šancovi. Jako důvod uvádí, že rozhodování JUDr. Šanci v návaznosti na jeho nadstandardní komunikaci s daňovými orgány je vedeno nepřipustnou snahou rozhodovat v závislosti na zájmech daňových a policejních orgánů, jejichž nezákonné postupy jsou předmětem soudních řízení. Žalobce se pozastavuje nad přidělením všech svých žalob právě senátu JUDr. Šanci a uvádí, že tento vystupuje spíše z pozice třetího stupně orgánu státní správy, který chrání především zájmy státu. Navrhuje aby byl JUDr. Šanca z projednávání jeho věci vedené pod sp. zn. 30 Ca 182/2007 (původně pod sp. zn. 30 Ca 187/2006) vyloučen.

Soudce JUDr. Jan Šanca se k podané námitce podjatosti vyjádřil tak, že zde není dán důvod pochybovat o jeho nepodjatosti dle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud posoudil všechny vznesené námitky podjatosti a dospěl k závěru, že námitky podjatosti nejsou důvodné.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl.

Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Důvody uváděné žalobcem, však tohoto charakteru nejsou. Podjatost jmenovaného soudce nelze dovozovat z žalobcem obecných a zcela nekonkrétních tvrzení, že všechny žaloby byly přiděleny právě JUDr. Šancovi a z jeho rozhodovací činnosti vyplývá snaha hájit zájmy daňových orgánů. Nutno zdůraznit, že důvodem k vyloučení soudce nejsou a ani nemohou být okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (§ 8 odst. 1 s. ř. s.). Uvedená skutečnost (tvrzená nezákonnost rozhodnutí) by mohla být eventuálně uplatněna v případném opravném prostředku podaném proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně v této věci.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti za důvodnou, a proto rozhodl, že soudce JUDr. Jan Šanca není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Ca 182/2007.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2007

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu